

Oponetský posudek bakalářské práce

Kulturně společenské centrum Kobylisy
Autor Katarína Potočná

Ing.arch. Radek Hamouz

Lucemburská 25,
Praha 3, 130 00

1. STRUČNÁ CHARAKTERISTIKA

Předmětem návrhu je čtyřpodlažní objekt (včetně suterénu) „Kulturně společenské centrum“ umístěné u křižovatky ulic Klapkova a Žernosecká v Praze 8 Kobylisích. Objekt byl navržen zcela originálním způsobem do prostoru obratiště – smyčky tramvají. Funkční náplní objektu jsou obchody a knihkupectví v 1.NP, knihovna a „play zóna“ ve 2.NP a multifunkční sál s kavárnou ve 3.NP. V suterénu jsou umístěny technické místnosti a parking.

2. URBANISTICKÉ ŘEŠENÍ

Kulturně společenské centrum je situováno na trojúhelníkovém pozemku na konci souvislé zástavby rodinných domků. Situování do prostoru tramvajové smyčky je jistě neobvyklé až extravagantní. Po oprostění se problematického pohledu z hlediska územního plánu, majetko-právních vztahů a faktu zrušení smyčky tramvají v době výstavby objektu se využití tohoto pozemku jeví jako zajímavý nápad. Umístění jakékoliv stavby do tramvajové smyčky je poměrně obtížné řešení, autorka se tímto vypořádala rozdělením 1.NP objektu na dvě části a umožněním podjetí tramvají pod objektem. Vybavuje se mi paralela s podobným řešením podjezdu tramvají pod objektem u Karlova Mostu na Starém Městě. Nad průjezdem rozdělenou ustupující přízemní hmotu navazuje dvoupodlažní hmota ve tvaru kvádrů, orientovaná přibližně v ose západ-východ. V této hmotě se nachází hlavní funkce – knihovna, multifunkční sál atd. Škoda, že z vizualizace není jasně patrný vztah k okolní zástavbě, pro vytvoření si komplexního názoru k předloženému řešení je to zásadní záležitost. Takto se lze jen domnívat, že celková nízká hmota objektu, hlavní fasádou orientovaná do křižovatky Hornátecká-Klapkova nebude osazena rušivě do okolní zástavby. A ještě jedna poznámka – hmota objektu se bude významně uplatňovat i ve výhledech z Ustecké a Žernosecké ulice, zde vizuální zpracování opět chybí.

3. ARCHITEKTONICKÉ ŘEŠENÍ

Základním konceptem je umístění dvoupodlažní hmoty – kvádrů na hmotu dvou půdorysně menších podstav, čímž vzniklo poměrně velké překonzolování přes samotné přízemí. Tyto hmoty jsou oproti sobě v kontrastu, hmota dvou podlaží v kvádru schovaném pod pravidelným rastrem z měděného perforovaného plechu oproti hmotě podnože omítnuté bílou omítkou. Tyto podnože jsou v konečné variantě bakalářské práce proděravěny okenními otvory a vstupními dveřmi. Subjektivně tento kontrast na mě působí poněkud těžkopádně a nevyváženě, především vinou přízemní části. Daleko lepšího výsledku by bylo dosaženo jeho co největším prosklením a tím i odstraněním dojmu jeho „nepřístupnosti“. Abych nebyl jen kritický, hmota dvou vyšších pater působí sympaticky, jen by mě zajímalo, jak jsem se již zmínil výše, její zakomponování do okolí stavby – zeleň a rušná komunikace na severu, neuspořádaná zástavba v křižovatce Klapkova – Žernosecká a souvislá zástavba rodinných domů z jižní strany. Je škoda, že autorka toto nedoložila adekvátní vizualizací.

4. PROVOZNÍ ŘEŠENÍ

Parking a technické místnosti v 1.PP

Suterén je dostupný ze severní strany objektu, kudy se do něj vjíždí rampou. Jelikož rampa není zastřešená a není k dispozici řez, doufám že její sklon je do 10°, což je dle platné legislativy sklon maximální. Dále ještě mírně pochybuji o adekvátním počtu parkovacích stání podle současně platné vyhlášky PSP.

Knihkupectví a obchody v 1.NP

Oba obchody mají v zázemí umístěná samostatná WC. Knihkupectví, které je provozně největší, je nemá. Zaměstnanci musí chodit přes vstupní halu do veřejného WC. Toto veřejné WC je svými parametry poddimenzované a komfort minimální předsíně a umyvadel umístěných v místnostech WC zdaleka není ideální.

Knihovna a „play zóna“ v 2.NP

Podle mého názoru si knihovna zaslouží samostatný provozní výtah propojený se suterénem. Jediný výtah, pravděpodobně zamýšlený jako osobonákladní není šťastné řešení.

Multifunkční sál a kavárna ve 3.NP

Provoz multifunkčního sálu v návaznosti na sociální zařízení a šatnu vidím jako bezproblémový. U kavárny stojí za zamyšlení, jestli její zásobování a odpady si nezaslouží lepší řešení než přes jediný centrální výtah ve středu dispozice. A to i za cenu propojení jen do 1.NP, když kvůli dispozici suterénu se propojení do něj jeví jako nemožné.

5. ZPRACOVÁNÍ PROJEKTU V ÚROVNI DSP

Ke zpracovanému projektu v úrovni DSP mám tyto výhrady:

Situace koordinační

Chybí podrobnější zpracování a rozlišení povrchů jako vozovka, chodník a zeleň. Kdyby tomu tak bylo, ukázalo by se nevhodné napojení rampy podzemního parkingu do prostoru stávající autobusové zastávky v ulici Žernosecké. Koordinační situace by měla obsahovat řadu údajů o hranicích stavby, výšce budovy, odstupech od sousedních pozemků atd.

Půdorysy

V dopracování projektu do úrovně DSP jsou problematicky zpracovány vstupy do schodiště ve východní části objektu ve 2.NP a zejména v 1.NP. V předcházející studii jsou paradoxně zpracovány lépe. Pozornost je třeba věnovat i směru otevírání dveří do schodišť, viz půdorys 1.PP.

6. ZÁVĚR

Autorka řešila poměrně technicky náročný projekt. I přes zmiňované problematické záležitosti autorka prokázala schopnost (a odvalu) řešit zcela nekonvenční zadání. Výsledek není úplně bez chyb, v celkovém dojmu mě mrzí trochu nedotažené dispozice, tady je prostor pro zlepšování. Autorka prokázala schopnost řešit problematiku architektonického návrhu, kladně hodnotím její vizi jednoduché hmoty s netradiční fasádou a její dotažení do finální podoby a dále práci s detailem – viz část interier – pracovní dřevěné buňky ve 3.NP.

Jelikož omezená škála hodnocení neumožňuje nic mezi hodnocením C a D, přikláním se k hodnocení D.

V Praze 19.6.2017

Ing.arch. Radek Hamouz

